

+
M
PAX

18 april 2021
3e zondag van Pasen, B
8.00 uur; Lk. 24,35-48

Veelgeliefden,

met Pasen vieren we de Verrijzenis van de Heer en die verrijzenis is voor ons de garantie dat ook wij na de dood zullen voortleven en eens zullen verrijzen. Ja sterker nog: sint Paulus schrijft heel duidelijk: *als Christus niet verrezen is, is ons geloof waardeloos. Laten we maar eten en drinken, want morgen gaan we dood.* Veel van onze tijdgenoten leven inderdaad zo en tonen op die manier dat ze niet of nauwelijks geloven in de verrijzenis en het eeuwig leven.

Daarom is de vraag of Christus werkelijk verrezen is, heel erg belangrijk voor het leven hier op aarde. Kunnen we het bewijzen? Er zijn geen video-opnames of foto's die ons zouden kunnen helpen. En zelfs dan nog: er zijn voldoende technieken om die te manipuleren of te vervalsen. Wat voor mogelijkheden hebben we dan nog? Uiteindelijk twee: we hebben getuigenissen over wat er gebeurd is en we kunnen nadenken of het wel zo zou kunnen zijn.

Als we naar de getuigenissen zoeken, vinden we er minstens vier: de evangelisten. Maar daar mogen we sint Paulus nog bij optellen. Die getuigenissen verschillen in een aantal kleine details. Bijvoorbeeld: hoeveel engelen waren er bij het graf aan de vrouwen verschenen, aan wie verscheen Jezus als eerste, hoe vaak is Jezus verschenen. Dit zijn verschillen die we goed kunnen begrijpen omdat we ze ook tegenwoordig tegen komen als mensen getuigen over iets dat ze mee gemaakt hebben of iets dat ze vertellen aan de hand van een getuigenis van een ander. Het zou zeer verdacht zijn als alle getuigen precies hetzelfde zouden schrijven, want dan hebben ze het gewoon van elkaar overgenomen. De apostel Mattheüs was er niet altijd bij, sint Markus heeft het getuigenis van Petrus gehoord, Lukas heeft alles onderzocht en opgeschreven en Johannes heeft een aantal eigen ervaringen waar de andere evangelisten niets van wisten. Bij alle verschillen zijn er echter duidelijk een aantal overeenkomsten. Ze spreken over het lege graf, over engelen die aan vrouwen de boodschap van de verrijzenis verkondigden en over een aantal malen dat de Heer zelf verschenen is. Maar boven al vermelden ze allen dat de apostelen niet wilden geloven dat de Heer verrezen was. En dat aanvankelijke ongeloof dwong Christus om duidelijk te bewijzen dat Hij het was.

Vorige week hoorden we over het ongeloof van Thomas die zijn vinger in de wonden van de nagelen en zijn hand in de zijde van de Heer mocht leggen. Vandaag is het in het evangelie bij Lukas niet veel anders. *In hun verbijstering en schrik meenden ze een geest te zien.* Zelfs het zien van de wonden in handen en voeten, als mede het betasten van zijn vlees en beenderen, konden hen niet overtuigen: *van verbazing konden ze het niet geloven.* Hij at voor hun ogen *een stuk geroosterde vis* en herinnerde hen aan zijn woorden van vóór zijn dood.

Als we er over nadenken maakt het aanvankelijke ongeloof de getuigenis van de apostelen des te geloofwaardiger. En volgens hun getuigenis werden alle mogelijkheden van bedrog of spookverschijnselen of wat dan

ook, ontkracht: het was werkelijk de Heer die hun verschenen is en op het getuigenis van deze apostelen steunt ons geloof.

En als we er verder over nadenken zien we dat de weg die Jezus gegaan is, de enige weg tot verlossing van de zonde en tot bevrijding van de dood is. Vanuit zijn overwinning op de dood krijgt het aardse leven ook een geheel andere klank: het is een voorbereiding op het eeuwig leven. Niet dood en lijden en ziekte en zonde, zoals die op aarde heersen, hebben het laatste woord. Zij zijn een doorgang naar een beter, een eeuwig leven waar de dood en het bederf niet heerst.

Want dat is de boodschap van de Verrijzenis: wij zijn geroepen om deel te hebben aan het eeuwige geluk in God zelf en de dood is een geboorte ten eeuwige leven. Door te sterven worden we onsterfelijk en daardoor is dood gaan de hoogste vorm van leven geworden.